

Arrest

nr. 97 710 van 22 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN, en advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. BLOMME, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Avtury (Shali).

U lijdt aan een aangeboren nieraandoening; u werd geboren met een slecht functionerende nier en uw andere nier is maar voor 60% werkzaam. U begon drie jaar geleden dialyses te volgen in Tsjetsjenië. Vorig jaar kreeg u van de artsen te horen dat het onmogelijk was u verder medisch te behandelen. U kon in Tsjetsjenië enkel dialyses ondergaan en dat bleek niet efficiënt te zijn. Bovendien is de medische behandeling die u in Tsjetsjenië volgde te duur. Ook kon u geen behandeling volgen in

Rusland aangezien de medische behandeling ook daar te duur is. Uw ouders ontvangen beiden een klein pensioen. U werkte niet in Tsjetsjenië maar ontving een kleine uitkering. De artsen gaven u de raad naar het buitenland te gaan voor verdere medische behandeling. U vermoedt dat in Tsjetsjenië namaakmedicatie wordt verkocht aangezien u niet beter werd van de medicatie die u innam. U bent vertrokken vanuit Grozny op 3 oktober 2012 en reisde met de wagen naar Piatigorsk. Vervolgens nam u de trein tot Oekraïne en reisde verder met de wagen naar België. U kwam in België aan op 8 oktober 2012 en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u neer; een verslag van de diagnose (epicrise) (d.d. 19.08.2010), een medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (d.d. 23.10.2012), een verzoekschrift tot regularisatie om medische redenen (d.d. 02.11.2012) en bijhorend verzendingsbewijs, uw intern Russisch paspoort en een vertaling ervan.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land verliet om medische redenen. U bent een persoon die lijdt aan een aangeboren nieraandoening. U kon in Tsjetsjenië geen aangepaste medische verzorging krijgen, bovendien was de medische verzorging er te duur (CGVS, p. 5, 6, 7, 8). U stelde uitdrukkelijk geen andere motieven te hebben voor uw vertrek naar België (CGVS, p. 9; vragenlijst CGVS, vraag 3).

Na nader onderzoek van de door u aangehaalde elementen stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend medische problemen (CGVS, p. 3, 9). Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, naar aanleiding van uw problemen, niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen (CGVS, p. 3). U gaf namelijk aan dat medische verzorging u in Tsjetsjenië nooit ontzegd werd en men er u behandelde zoals ieder andere patiënt. Ook golden dezelfde prijzen voor ieder andere patient, aldus uw verklaringen (CGVS, p. 6, 7).

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u, in geval van terugkeer naar uw land, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Doorheen uw verklaringen haalde u geen enkel element aan waaruit blijkt dat er sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Wat betreft uw opmerking als zouden er namaakmedicijnen in omloop zijn in Tsjetsjenië, dient opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd of u namaakmedicatie toegediend kreeg, u stelde dat u het niet weet. U vermoedt dat u namaakmedicijnen kocht bij de apotheker aangezien u deze innam maar uw gezondheid niet verbeterde. U kon echter niet aangeven waarom u vermoedt dat de medicijnen die u innam namaak zijn. Hoe dan ook, het feit dat u vermoedt dat namaakmedicijnen in omloop zijn in Tsjetsjenië en u deze toegediend zou hebben gekregen blijft een vermoeden dat u niet kan verklaren (CGVS, p. 6-7). Verder kan deze kwestie over namaakmedicatie niet door het Commissariaat-generaal worden beoordeeld. Ook het feit dat men u niet zou kunnen genezen bij terugkeer naar Tsjetsjenië is een puur medisch probleem en kan niet door het Commissariaat-generaal worden beoordeeld (CGVS, p. 9).

Zoals reeds aangegeven door uw advocaat (CGVS, p. 3), dient u zich voor de behandeling van uw ingeroepen medische problemen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor

een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Terloops zij nog opgemerkt dat u aanhaalde dat u het Russisch niet zo goed beheerst. Uit het gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat u uw asielmotieven duidelijk hebt weten maken. Bovendien gaf u op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal aan alle vragen te hebben begrepen en wenste u niet op bepaalde vragen terug te komen (CGVS, p. 10).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten: het verslag van de diagnose (epicrise) (d.d. 19.08.2010), het medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (d.d. 23.10.2012), het verzoekschrift tot regularisatie om medische redenen (d.d. 02.11.2012) en bijhorend verzendingsbewijs, uw intern Russisch paspoort en de vertaling ervan bevatten enkel persoons- en medische gegevens die hier niet betwist worden. Deze documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.1. Verzoekende partij argumenteert dat haar medische problemen wel degelijk ressorteren onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 daar "vanuit Moskou Tsjetsjenië nog steeds wordt geminacht en men kan dat doen met militair geweld en wapens doch men kan dit ook zeer subversief doen en kruiperig door aan de regio niet de

gepaste medicatie te geven". Verzoekende partij ziet haar argument bevestigd in de vaststelling dat zij in België wel een nierdialyse met succes krijgt en dit in Tsjetsjenië niet het geval was.

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat het betoog van verzoekende partij dat Moskou de regio van Tsjetsjenië niet zou voorzien van de gepaste medicatie en *idem dito* medische behandeling een blote bewering betreft daar zij deze stelling op generlei wijze met enige objectieve informatie onderbouwt. Bovendien geeft verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal zelf aan de mogelijkheid te hebben zich buiten Tsjetsjenië elders in de Russische Federatie/Moskou te kunnen laten verzorgen doch dat het ook daar duur is en zij geen geld heeft (administratief dossier, stuk 3, p. 7). Hierdoor ontkracht verzoekende partij zelf haar stelling waarom zij in haar land van herkomst, zijnde de Russische Federatie, verstoken zou blijven van "*gepaste medicatie*". Verzoekende partij toont derhalve niet aan dat de door haar voorgehouden medische problemen ressorteren onder één of meerdere van de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. De loutere vaststelling dat de medische behandeling in België beter zou zijn dan in de Russische Federatie impliceert evenmin dat deze medische problemen vallen onder de voormelde criteria. Verzoekende partij kan derhalve de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.3. Waar verzoekende zich voor het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens beroept op de door haar voorgehouden medische problematiek wijst de Raad erop dat met toepassing van artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet op deze grond geen subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend daar verzoekende partij hiertoe een beroep kan doen op artikel 9ter van voormelde wet. Verzoekende partij toont niet aan te zijn uitgesloten van de mogelijkheid een beroep te doen op de procedure bepaald bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat er nog steeds "*bedreiging is voor de burgerbevolking*" nu verwerende partij zelf toegeeft dat er nog altijd een negatief klimaat is, stelt de Raad vast dat verwerende partij niet ontkent dat er zich nog steeds mensenrechtenschendingen voordoen in Tsjetsjenië, doch tevens uitvoering motiveert waarom de nog aanwezige gevechtshandelingen in Tsjetsjenië een uiterst gericht karakter vertonen waardoor voor burgers het bestaan van een "reëel" risico op het lopen van ernstige schade ingevolge "willekeurig" geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet niet aanwezig is. Verzoekende partij weerlegt het gericht karakter van de nog voorkomende gevechtshandelingen niet en brengt evenmin andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt (administratief dossier, stuk 13, "*Subject Related Briefing*" – "*Russische Federatie/Tsjetsjenië*", "*Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*" van 16 juli 2012) niet correct zou zijn.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.4. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 7 november 2012 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT